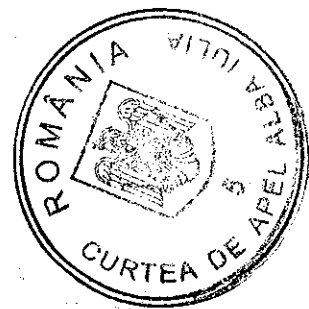

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA PENALA
Dosar nr. (...)(...)(...)

ÎNCHEIERE PENALĂ

Ședința publică de la 11 Septembrie 2018

Completul de judecată compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism-Serviciul Teritorial Alba - Iulia a fost reprezentat de procuror (...)

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism- Biroul Teritorial Hunedoara împotriva sentinței penale nr. 56/29.03.2018 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul penal nr. (...)(...)(...).

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă inculpata intimată (...) asistată de apărătorul ales, avocat (...).

Procedura de citare este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Instanța, după ce îi aduce la cunoștință motivele de apel, pune în vedere inculpatei (...) că în raport de dispozițiile art.374 din Codul de procedură penală coroborate cu dispozițiile art.83 din Codul de procedură penală, are dreptul de a nu da nici o declarație pe parcursul procesului penal; că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nici o consecință defavorabilă; că are dreptul să păstreze tăcerea; că în situația în care dorește să dea declarație, tot ceea ce va declara va putea fi folosit atât în favoarea cât și în defavoarea sa; că are dreptul de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar.

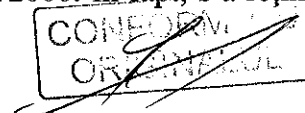
Întrebată fiind, **inculpata intimată (...)**, arată că și-a însușit motivele de apel ale Parchetului, nu dorește să facă declarații în fața instanței de apel și își menține declarațiile date în cauză.

Instanța solicită reprezentantului Ministerului Public și părților să precizeze dacă au cereri de formulat sau excepții de invocat.

Avocat (...) apărătorul ales pentru inculpata intimată (...), arată că nu are cereri de formulat.

Reprezentantul Ministerului Public, în raport de soluția dispusă de prima instanță apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept.

Arată că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Hunedoara, dat în dosarul nr. 106D/P/2017, inculpata (...) a fost trimisă în judecată pentru acuzațiile de introducere în țară de droguri de mare risc, fără drept, prev. de art.3 al.2 din Legea nr.143/2000 în concurs cu infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.2 din Legea nr.143/2000. În fapt, s-a reținut, pe

scurt, că inculpata, în data de 18.12.2017 a introdus în România prin Punctul de trecere a frontierei Nădlac cantitatea de 2,9 grame cocaină și că, la aceeași dată a deținut droguri de mare risc (cocaină) pentru consum propriu, fără drept, motiv pentru care instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice într-o singură infracțiune, respectiv cea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000.

Apreciază că faptele așa cum sunt enunțate și incriminate de dispozițiile art.3 al.2 din Legea nr.143/2000 sancționează fapta de a introduce în țară droguri de risc sau de mare risc fără drept, se realizează automat prin deținerea drogurilor fără drept.

Pe de altă parte, arată că dispozițiile art.4 al.2 din Legea nr.143/2000 sancționează comiterea în variante alternative și deținerea fără drept a drogurilor în scopul consumului propriu.

Susține că probele administrate în cauză au justificat reținerea acestor infracțiuni cu schimbarea încadrării juridice în faza de urmărire penală, constatându-se că acea cantitate a fost deținută de către inculpată în scopul consumului.

Apreciază că soluționarea unei chestiuni de drept cu privire la încadrarea juridică a faptelor într-o singură infracțiune sau două infracțiuni așa cum ea a fost reținută prin rechizitoriu vizează o problemă de drept substanțial și constatându-se că această cauză se află în faza procesuală a apelului și soluționarea cauzei depinde de soluționarea încadrării juridice, solicită ca instanța, constatând că sunt îndeplinite cumulativ a condițiile prevăzute de art.475 C.pr.pen., să adreseze ICCJ întrebarea „ ***dacă acțiunea unică de transport, respectiv deținerea fără drept, pentru consum, a drogurilor de risc sau de mare risc pe teritoriul altui stat și ulterior pe teritoriul României poate constitui elementul material al infracțiunilor prev. de art.3 și 4 din Legea nr.143/2000, în concursul formal sau constituie infracțiunea unică prev. de art.4 din Legea nr.143/2000***” raportat și la motivarea pe care instanța de fond a avut-o în considerentele sentinței pronunțate cu privire la decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași.

Instanța, dată fiind obligativitatea unei discuții contradictorii, solicită părților să formuleze concluzii cu privire la solicitarea formulată de reprezentantul Ministerului Public de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Avocat (...) apărătorul ales pentru inculpata intimată (...), arată că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea unor chestiuni de drept chiar dacă vizează o problemă de drept substanțial susținând că a fost demonstrat atât în faza de urmărire cât și în fața instanței de fond existența unei singure infracțiuni și anume a infracțiunii de deținere în vederea consumului propriu de droguri de mare risc.

Apreciază că nu există un concurs formal între infracțiunea de introducere în țară și infracțiunea de deținere în vederea consumului propriu. Consideră că infracțiunea de introducere în țară este o infracțiune mijloc iar cea de deținere în vederea consumului propriu reprezintă infracțiunea scop, apreciind că instanța de fond a clarificat bine aceste aspecte chiar dacă în motivare a avut în vedere decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași.

Consideră că DIICOT încearcă să demonstreze că ICCJ prin decizia 15/2017 a încercat să lămurească o chestiune de drept între introducerea în țară a drogurilor de mare risc și a infracțiunii de trafic, fapte pe care le apreciază distincte față de cele din prezenta speță, infracțiunea săvârșită de către inculpată fiind mult mai puțin pedepsită.

Inculpata intimată (...), arată că susține punctul de vedere exprimat de apărătorul ales.

CURTEA DE APPEL
CONFIRMĂ CU
ORIGINALUL

Cu privire la solicitarea formulată de reprezentantul Ministerului Public de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, va stabili termen de pronunțare la data de 26 septembrie 2018.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Cu privire la solicitarea formulată de reprezentantul Ministerului Public de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept stabilește termen de pronunțare la data de **26 septembrie 2018**.

Pronunțată în ședința publică de la 11 septembrie 2018.

Președinte,

(...)

Judecător,

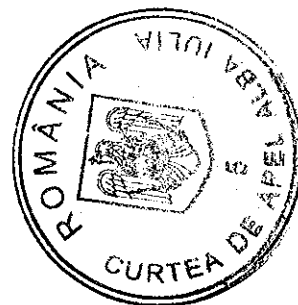
(...)

Grefier,

(...)

~~CONFORM CU ORIGINALUL~~

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA PENALA
Dosar nr. (...)(...)(...)

ÎNCHEIERE PENALĂ

Ședința publică de la 26 Septembrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism-Serviciul Teritorial Alba - Iulia a fost reprezentat de procuror (...)

Pe rol se află soluționarea cererea formulată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism- Biroul Teritorial Hunedoara de sesizare a ICCJ cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept.

Procedura de citare este îndeplinită fără citarea părților.

CURTEA DE APEL

În deliberare,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art. 475 C.pr.pen.

Curtea de Apel constată că sunt întrunite condițiile pentru a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept apărute, întrucât în urma dezbatelor contradictorii rezultă îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art.475 C.pr.pen.:

-Completul de judecată al curții de apel în fața căruia s-a ivit chestiunea de drept sesizată a fost investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel);

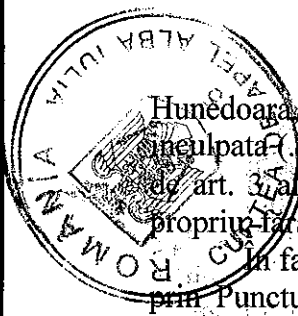
-Curtea de Apel Alba Iulia a constatat existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei („Dacă acțiunea unică de transport, respectiv deținerea fără drept pentru consum a drogurilor de risc sau de mare risc pe teritoriul altui stat și, ulterior, pe teritoriul României, poate constitui elementul material al infracțiunilor prev. de art. 3 și art. 4 din Legea nr. 143/2000 în concurs formal de infracțiuni sau constituie infracțiunea unică prev. de art. 4 din Legea nr. 143/2000”). Problema de drept ridicată este esențială pentru stabilirea încadrării juridice a faptelor de care este acuzată inculpa.

Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestor chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii;

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial

CONFORM CU
ORIGINALUL

Hunedoara, din data de 11.01.2018 în dosarul nr. 106D/P/2017, a fost trimisă în judecată inculpata (...) pentru acuzațiile de introducere în țară de droguri de mare risc, fără drept, prev. de art. 3 al. 2 din Legea nr. 143/2000, și deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, prev. de art. 4 al. 2 din Legea nr.143/2000.

În fapt, s-a reținut, pe scurt, că inculpata, în data de 18.12.2017 a introdus în România prin Punctul de trecere a frontierei Nădlac cantitatea de 2,9 grame cocaină disimulată în cavitatea vaginală, descoperită în urma examinării fizice a acesteia, și că, la aceeași dată a deținut droguri de mare risc (cocaină) pentru consum propriu, fără drept.

Prin **sentința penală nr. 56/29.03.2018 aprilie 2018**, pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul penal nr. (...)(...)(...) s-a hotărât ca:

În baza art. 377 alin. 4 C.pr.pen. rap. la art. 386 C.pr.pen. admiterea cererii de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpata (...) și, în consecință:

A fost dispusă schimbarea încadrării juridice din infracțiunile de introducere în țară de droguri de mare risc prev. și ped. de art. 3 alin. 2 din Legea 143/2000 și deținerea de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal, în infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000.

A fost aplicată inculpatei (...), (...), pedeapsa de 6 luni închisoare pentru infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000.

În baza art. 396 alin. (4) C. proc. pen. raportat la art. 83 C. pen. **a fost dispusă amânarea aplicării pedepsei față de inculpată pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani.**

În baza art. 85 alin. 1 lit. a)-e), au fost stabilite în sarcina inculpatei următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

I s-au pus în vedere inculpatei disp. art. 88 C.pen. privind împrejurările care atrag revocarea amânării aplicării pedepsei.

S-a constatat că inculpata s-a aflat sub puterea măsurii preventive a controlului judiciar începând cu data de 19.12.2017 până la data de 29.03.2018.

În baza art. 241 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., s-a constatat încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar.

În temeiul art.16 și 17 din Legea nr.143/2000 rap. la art.112 lit. f) C.pen. și cu aplic. art. 574 al.1 lit. b) C.pr.pen. a fost dispusă confiscarea și distrugerea cu păstrarea de contraprobe a cantității de 2,5 grame cocaină rămase în urma analizelor de laborator (RCTS-3221304/20.12.2017).

În baza art. 272, 274 alin. 1 C.pr.pen. a fost obligată inculpata la plata către stat a sumei de 2.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Cauza a fost înregistrată la instanța de fond la data de 11.01.2018, a urmat procedura de cameră preliminară reglementată de disp. art. 342 și urm. C.pr.pen., procedură finalizată la data de 15.02.2018.

În cursul cercetării judecătorești, la primul termen de judecată stabilit pentru 15.03.2018, inculpata, prezentă, a solicitat, în baza art. 375 C.pr.pen., ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, cererea fiind admisă de către instanță.

La același termen de judecată, inculpata, prin avocat ales, a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunile de introducere în țară de droguri de mare risc, fără drept,

~~COPIE FORM CU ORIGINALUL~~

prev. de art.3 al.2 din Legea nr.143/2000, și deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.2 din Legea nr.143/2000, în infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.3 al.2 din Legea nr.143/2000. A apreciat inculpata, care s-a declarat consumatoare (ocazional) de droguri de mare risc (cocaină), că introducerea în țară a cantității de droguri de mare risc a constituit o infracțiune mijloc, întrucât infracțiunea scop a inculpatei a fost deținerea drogurilor introduse pentru consumul propriu, trecerea peste frontieră fiind făcută exclusiv în scopul arătat.

A mai arătat inculpata că în cauză nu este incidentă decizia nr. 15/25.03.2017 a ÎCCJ, la care se face referire în actul de sesizare, întrucât decizia face referire la infracțiunile de trafic de droguri și introducerea în țară de droguri, fără drept.

IV. Examinând actele și lucrările dosarului, în contextul judecării cauzei conform procedurii simplificate, Tribunalul Hunedoara a reținut următoarele:

La data de 18.12.2017, ora 04.01, inculpata (...) a fost identificată la Punctul de Trecere a Frontiere Nădlac II – CSANADPALOTA, pe sensul de intrare în România, împreună cu mai multe persoane, așa cum rezultă din procesele-verbale atașate cauzei (f. 21-23 u.p.). inculpata se afla în calitate de pasager în autoturismul marca (...) cu nr. de înmatriculare de Marea Britanie(...), condus de cetățeanul român (...), iar în autoturism, în calitate de pasageri, se mai aflau alți doi cetățeni români: (...) și (...)

Prin ordonanța din data de 18.12.2017, a fost dispusă de către procuror examinarea fizică a inculpatei (...) prin efectuarea unor examinări ginecologice, respectiv a unor examene radiologice la nivelul abdomenului, după obținerea consimțământului acesteia. (f. 41-42 u.p.). Consimțământul a fost dat de inculpată la aceeași dată (f. 40 u.p.)

Inculpata (...) a fost condusă la Spitalul Județean Arad de către ofițerii de poliție judiciară în vederea efectuării de către persoane cu pregătire medicală de specialitate a unei examinări ginecologice și radiografii/ecografii abdominale sau orice altă examinare utilă de specialitate pentru depistarea drogurilor.

În urma examinării fizice, medicul specialist a extras din cavitatea vaginală a inculpatei (...) un șervețel din hârtie în interiorul căruia erau ambalate 5 pliculețe tip zipp-lock ce conțineau la interior o substanță pulverulentă de culoare albă despre care inculpata a declarat verbal că reprezintă o cantitate de aproximativ 2,5 grame de cocaină.(proces-verbal aflat la fila 43 u.p. și planșa foto aferentă, aflată la fila 44 u.p.)

Prin ordonanța din 18.12.2017 s-a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice pentru a se stabili dacă obiectul descoperit în urma examinării fizice a inculpatei (...) conține droguri.(f. 46-47 u.p.)

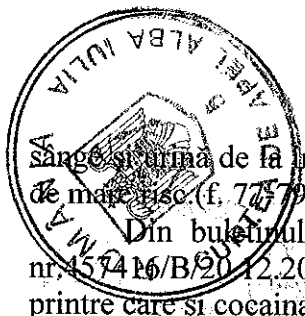
Din concluziile raportului de constatare nr. 3221304 din data de 20.12.2017 ale Laboratorului de Analiză și Profil al Drogurilor din cadrul B.C.C.O. Cluj-Napoca a rezultat faptul că proba înaintată este constituită din 2,9 grame substanță care conține Cocaină și Levamisol. (f. 50-51).

Audiată în cursul urmăririi penale, inculpata a recunoscut săvârșirea faptei a declarat că a cumpărat cantitatea de cocaină descoperită asupra sa din orașul Zurich în ziua de sâmbătă 16.12.2017 de la o persoană necunoscută (bărbat) de pe o stradă cunoscută în zonă pentru astfel de activități, pentru care a plătit suma de 200 de franci elvețieni.(f. 67-69 u.p.)

Și în cursul judecării inculpata a recunoscut introducerea în țară a drogurilor de mare risc (cocaină), subliniind că scopul a fost pentru consum propriu. Inculpata s-a declarat consumatoare de cocaină, în mod ocazional de 5-6 ori pe perioada cât a lucrat în Elveția, iar cantitatea de cocaină descoperită asupra sa intenționa să o folosească pentru consum propriu în perioada sărbătorilor.

Ultima dată a declarat că a consumat droguri de mare risc în perioada „Crăciunului” anului 2016.

În cursul urmăririi penale, prin ordonanța procurorului din data de 19.12.2017, s-a dispus efectuarea unei constatări medico-legale cu prelevarea prealabilă de probe biologice de

sânge și urina de la inculpată pentru a se stabili dacă în probele astfel recoltate există droguri de mare risc. (f. 77-79 u.p.)

Din buletinul de analiză toxicologică-droguri nr.11/20.12.2017 înaintat cu adresa nr. 457416/B/20.12.2017 a reieșit că rezultatul a fost negativ la mai multe tipuri de droguri, printre care și cocaina. (f. 81 u.p.)

Cu privire la încadrarea juridică a faptelor pentru care inculpata a fost trimisă în judecată prin rechizitoriul DIICOT Biroul Teritorial Hunedoara, Tribunalul este de acord cu apărarea formulată de inculpată în sensul că acestea se circumscriu unei singure infracțiuni, cea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, prev. de art. 4 alin. 2 din Legea nr. 143/2000.

Astfel așa cum s-a reținut și în decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași, infracțiunea de introducere în țară de droguri de mare risc prev. și pedepsită de art. 3 alin. 2 din Legea 143/2000, reprezintă o formă alternativă a traficului de droguri caracterizată prin desfășurarea unor activități de introducere pe teritoriul României a unor substanțe definite de art. 1 alin. 1 lit. c) din același act normativ, alături de scoaterea din țară, importul sau exportul acestora.

Legiuitorul a înțeles, în cuprinsul art. 3 din Legea nr. 143/2000, să sancționeze cu pedepse mai mari faptele de trafic de droguri care implică un element de extraneitate referitor la originea sau destinația acestor substanțe interzise, spre deosebire de traficul intern de droguri prevăzut de art. 2 din Legea 143/2000.

Infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, prev de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000, presupune în mod necesar și posesia unor substanțe interzise menționate de actul normativ în tabelele nr. II și III, exercitată doar asupra cantităților necesare consumului propriu, fără a implica vreo activitate distinctă de comercializare, oferire, punere în vânzare, livrare sau transport ale acestora.

În prezenta speță, din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești **nu s-a stabilit cu certitudine că inculpata intenționa să ofere sau să comercializeze cantitatea de 2.9 grame de cocaină găsită asupra sa.** De altfel, acesta a și fost motivul pentru care inculpata a fost trimisă în judecată doar pentru infracțiunea de consum de droguri, în concurs cu cea de introducere în țară a drogurilor de mare risc, și nu și pentru cea de trafic, deși începerea urmăririi penale a fost făcută, inițial, pentru infracțiunile de introducere în țară de droguri de mare risc, fără drept și de trafic de droguri de mare risc, fapte prev. de art.3 al.2 din Legea nr.143/2000 și art. 2 al.2 din Legea nr. 143/2000 (prin ordonanța procurorului din data de 15.12.2017), ulterior, la data de 19.12.2017, s-a dispus prin ordonanță punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpata (...) pentru aceleași infracțiuni pentru ca, prin ordonanța din data de 08.01.2018 să fie dispusă schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de trafic de droguri de mare risc prev. de art.2 al.2 din Legea nr.143/2000, în infracțiunea de deținere de droguri de mare risc în vederea consumului propriu, fără drept, prev. de art.4 al.2 din Legea nr.143/2000.

Prin urmare, nu sunt date sau indicii temeinice că inculpata ar fi efectuat acte distincte de trafic de droguri de mare risc prin introducerea lor pe teritoriul României care să excedă simplei dețineri de substanțe interzise pentru uzul propriu.

În aceste condiții, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de introducere în țară de droguri de mare risc prev și pedepsită de art. 3 alin. 2 din Legea 143/2000 deoarece legiuitorul a înțeles să facă o distincție de tratament sancționator față de pericolul social concret pe care îl prezintă traficanții de droguri care introduc sau scot din țară cantități semnificative de droguri în mod organizat și consumatorii de droguri care dețin asupra lor cantități limitate pentru consumul propriu.

Este adevărat că a avut loc o activitate de introducere în țară de droguri de mare risc prin acțiunea inculpatei care locuiește și muncește în Elveția, dar acest aspect este unul formal iar acțiunea este absorbită de latura materială a infracțiunii de deținere de droguri de mare risc

4
CONFORTA CU ORIGINALUL

în vederea consumului propriu fără drept care presupune în mod necesar posesia unor asemenea substanțe de către consumator și transportul lor în țară sau în afara acesteia.

În același sens este și decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași.

Chiar cantitatea de droguri deținută de inculpată, respectiv 2.9 grame cocaină (deși disimulată în cavitatea vaginală, fapt care confirmă că inculpata cunoștea că este interzisă deținerea ei), atitudinea inculpatei și colaborarea sa cu organele judiciare fiind de acord cu toate examinările la care a fost supusă, recunoscând săvârșirea faptei), converg spre destinația și intenția cu care erau deținute substanțele interzise, respectiv pentru consum propriu fără drept și nicidecum pentru comercializare, distribuire, oferire către alte persoane aflate pe teritoriul României.

Pentru aceste considerente, tribunalul a apreciat ca întemeiată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpată și, în baza art. 386 C.pr.pen., a admis-o și a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunile de introducere în țară de droguri de mare risc prev și ped. de art. 3 alin. 2 din Legea 143/2000 și deținerea de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal, în infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000.

Tribunalul a apreciat că în cauză nu este incidentă decizia nr. 15 din 25.03.2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală la care face referire acuzația, în condițiile în care decizia amintită privește infracțiunile de prevăzute în art. 2 din Legea nr. 143/2000 și art. 3 din Legea nr. 143/2000.

Fapta, așa cum a fost reținută, urmare schimbării încadrării juridice, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, în forma și modalitatea indicate în actul de sesizare al instanței și recunoscută de către inculpată prin declarațiile date în fața organelor judiciare, astfel că inculpata va fi condamnată la pedeapsa de 6 luni închisoare.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a avut în vedere criteriile de individualizare a pedepsei, prev. de art. 74 C.pen., respectiv împrejurările concrete în care a fost săvârșită infracțiunea, așa cum au fost reținute, conduita inculpatei după săvârșirea faptei, asumarea faptei, educația inculpatei (zece clase), situația familială (necăsătorită), situația socială (maseoză la (...) Elveția), lipsa antecedentelor penale (f. 59 u.p.), dispozițiile art. 396 alin. 10 C.proc.pen..

Având în vedere persoana inculpatei, conduita procesuală adoptată de aceasta, lipsa antecedentelor penale, cantitatea relativ mică de droguri deținută, tribunalul a apreciat că aplicarea imediată a pedepsei nu este necesară astfel că, în baza art. 396 alin. (4) C.pr.pen. raportat la art. 83 C.pen. și a amânat aplicarea pedepsei față de inculpată pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani.

Pe durata termenului de supraveghere, pentru verificarea conduitei inculpatei, în baza art. 85 alin. 1 lit. a)-e) C.pen., au fost stabilite în sarcina inculpatei următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Au fost puse în vedere inculpatei dispozițiile art. 88 C.pen. privind împrejurările care atrag revocarea amânării aplicării pedepsei.

S-a constatat că inculpata s-a aflat sub puterea măsurii preventive a controlului judiciar începând cu data de 19.12.2017 până la data de 29.03.2018.

În baza art. 241 alin. 1 lit. b) C.pr.pen., s-a constatat încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar.

În temeiul art.16 și 17 din Legea nr.143/2000 rap. la art.112 lit. f) C.p. și cu aplic. art. 574 al.1 lit. b) C.pr.pen. s-a dispus confiscarea și distrugerea cu păstrarea de contraprobe a cantității de 2,5 grame cocaină rămase în urma analizelor de laborator (RCTS-3221304/20.12.2017).

În baza art. 272, 274 alin. 1 C.pr.pen. a fost obligată inculpata la plata către stat a sumei de 2.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Hunedoara.

În motivarea apelului, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba Iulia a invocat **nelegalitatea și netemeinicia soluției pronunțate de instanța de fond, din următoarele considerente:**

1. Greșita schimbare a încadrării juridice

Inculpata (...) a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de introducere în țară de droguri de mare risc, fără drept, prev. de art.3 al.2 din Legea nr.143/2000 și deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.2 din Legea nr.143/2000.

Pentru a dispune schimbarea de încadrare juridică, instanța a reținut, în esență, următoarele:

Infracțiunea de introducere în țară de droguri de mare risc prev. și ped. de art. 3 alin. 2 din Legea 143/2000, reprezintă o formă alternativă a traficului de droguri caracterizată prin desfășurarea unor activități de introducere pe teritoriul României a unor substanțe definite de art. 1 alin. 1 lit. c) din același act normativ, alături de scoaterea din țară, importul sau exportul acestora.

Infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept, prev de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000, presupune în mod necesar și posesia unor substanțe interzise menționate de actul normativ în tabelele nr. II și III, exercitată doar asupra cantităților necesare consumului propriu, fără a implica vreo activitate distinctă de comercializare, oferire, punere în vânzare, livrare sau transport ale acestora.

În prezenta speță, din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești nu s-a stabilit cu certitudine că inculpata intenționa să ofere sau să comercializeze cantitatea de 2,9 grame de cocaină găsită asupra sa.

Este adevărat că a avut loc o activitate de introducere în țară de droguri de mare risc prin acțiunea inculpatei care locuiește și muncește în Elveția, dar acest aspect este unul formal iar acțiunea este absorbită de latura materială a infracțiunii de deținere de droguri de mare risc în vederea consumului propriu fără drept care presupune în mod necesar posesia unor asemenea substanțe de către consumator și transportul lor în țară sau în afara acesteia.

În același sens este și decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași. Chiar cantitatea de droguri deținută de inculpată, respectiv 2.9 grame cocaină (deși disimulată în cavitatea vaginală, fapt care confirmă că inculpata cunoștea că este interzisă deținerea ei), atitudinea inculpatei și colaborarea sa cu organele judiciare (fiind de acord cu toate examinările la care a fost supusă, recunoscând săvârșirea faptei), converg spre destinația și intenția cu care erau deținute substanțele interzise, respectiv pentru consumul propriu fără drept și nicidecum pentru comercializare, distribuire, oferire către alte persoane aflate pe teritoriul României.

CONFIRM CU ORIGINALUL

Susține că în mod greșit instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice având în vedere următoarele :

Legea nr. 143/2000 pedepsește atât introducerea cât și deținerea de droguri în două articole distincte, comiterea acestora prin același act determină reținerea concursului de infracțiuni prev. de art.38 al.2 C.p.

Acțiunea continuă de deținere al drogurilor, datorită împrejurărilor în care a avut loc - pe parcursul deținerii drogurile au fost introduse pe teritoriul României, fără drept - întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.4 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, în modalitatea normativă a deținerii de droguri și ale infracțiunii prevăzute de art.3 din același act normativ, în modalitatea introducerii în țară de droguri.

Nu s-au reținut în sarcina inculpatei (...) activități distincte de oferire, comercializare, punere în vânzare, livrare sau transport de droguri de mare risc, în caz contrar ar fi fost reținută în sarcina acesteia și infracțiunea de trafic de droguri de mare risc. În articolul care reglementează această infracțiune (art.2 al.2 din Legea nr. 143/200) se regăsesc tezele enumerate anterior ca modalități alternative de săvârșire a faptei.

Inculpata a introdus în țară droguri de mare risc, activitate infracțională care se circumscrie art.3 al.2, nefiind un aspect formal așa cum s-a reținut de instanță, ci o acțiune distinctă (sub aspectul intenției) și care nu este absorbită de latura materială a infracțiunii de deținere de droguri de mare risc în vederea consumului propriu fără drept.

Introducerea ca activitate infracțională se epuizează în momentul tranzitării punctului de trecere a frontierei, deținerea, la fel ca activitate infracțională, se continuă și după acest moment. Un alt element care diferențiază cele două infracțiuni este acela că cele mai multe din variantele infracțiunii prev. la art.4 (cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea) nu se pot regăsi în elementul material al infracțiunii reglementate în art.3 din Legea nr. 143/2000. Totodată în cazul art.4 din Legea nr. 143/2000, obiectul juridic vizează relațiile sociale privind sănătatea publică. În cazul art.3 din aceeași lege, obiectul juridic privește, pe lângă sănătatea publică, ca valoare socială ocrotită, și ocrotirea regimului juridic vamal; așadar, legiuitorul dă o relevanță juridică distinctă situației în care este adusă atingere și dreptului suveran al autorității statale de a controla regimul de circulație și taxare a oricăror bunuri care intră/ies pe/de pe teritoriul național.

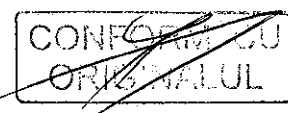
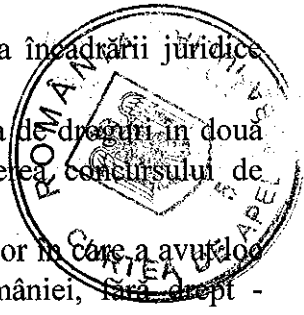
Infracțiunea de deținere de droguri în vederea consumului propriu fără drept nu este întotdeauna concomitentă introducerii în țară de către un consumator acesta putând ulterior intrării pe teritoriul României fie să procure droguri în vederea consumului propriu, fie să asigure transmiterea în afara țării a unei cantități de droguri în vederea consumului propriu.

Având în vedere că, în ce privește introducerea în țară de droguri pentru consum propriu sau în alte scopuri legea nu face diferențe raportat la scopul introducerii de droguri în țară, însuși actul material al introducerii în țară fiind incriminat, apreciază că în mod corect s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei pentru săvârșirea celor două infracțiuni.

2. Greșita individualizare a pedepsei.

Susține că, în primul rând instanța de fond trebuia să dispună condamnarea inculpatei pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea acesteia în judecată, respectiv art.3 al.2 și art.4 al.2 din Legea nr. 143/2000.

După aplicarea prev. art.396 al. 10 C.p.p. referitoare la reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă se impunea aplicarea unei pedepse cuprinse între 4 ani și 8 luni și 10 ani pentru infracțiunea prev. și ped. de art.3 al.2 din Legea nr. 143/2000 și 4 luni și 2 ani pentru infracțiunea prev. și ped. de art.4 al.2 din Legea nr. 143/2000.

După aplicare regulilor referitoare la concursul de infracțiuni se impunea aplicare unei pedepse cu executare în regim de detenție.

În al doilea rând dacă se achiesează la concluzia instanței de fond în sensul schimbării încadrării juridice și reținerii în sarcina inculpatei (...) doar a infracțiunii de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu fără drept prev. de art.4 al.2 din Legea 143/2000 se impune pentru această infracțiune aplicarea unei pedepse cu închisoarea între limitele reduse cu o treime, orientată spre limita maximă fără a se dispune amânarea aplicării pedepsei.

Chiar în condițiile criteriilor de individualizare a pedepsei, prev. de art. 74 C.pen., reținute de instanță respectiv a împrejurărilor concrete în care a fost săvârșită infracțiunea, așa cum au fost reținute, conduita inculpatei după săvârșirea faptei, asumarea faptei, educația inculpatei (zece clase), situația familială (necăsătorită), situația socială (maseoză la (...) Elveția), lipsa antecedentelor penale (f.59 u.p.), cantitatea relativ mică de droguri deținută considerăm că pedeapsa aplicată de 6 luni închisoare și amânarea acesteia nu reprezintă o sancțiune aptă să asigure reeducarea inculpatei (raportat la faptul că este vorba de cocaină, drog de mare risc, modalitatea introducerii în țară - disimulată în cavitatea vaginală) și prevenirea săvârșirii de alte infracțiuni.

3. Nereținerea în dispozitivul sentinței a prevederilor art.396 al.10 C.pr.pen.

Instanța a aplicat inculpatei (...) pedeapsa de 6 luni închisoare pentru infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000.

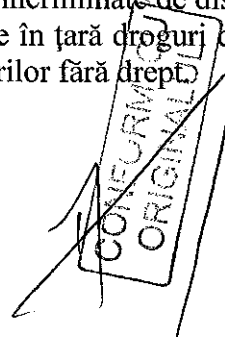
În baza art. 396 alin. 4 C.pr.pen. raportat la art. 83 C.pen. a amânat aplicarea pedepsei față de inculpată pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani.

Având în vedere că la primul termen de judecată stabilit pentru 15.03.2018, inculpata, prezentă, a solicitat, în baza art.375 C.pr.pen., ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, cererea fiind admisă de către instanță, pedeapsa aplicată pentru infracțiunea prev. și ped. de art.4 al.2 din Legea nr. 143/2000, este între limitele reduse cu o treime, respectiv între 4 luni și 2 ani se impunea ca instanța să rețină, în dispozitiv și art.396 al.10 C.pr.pen.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Reprezentanta Ministerului Public arată că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Hunedoara, dat în dosarul nr. 106D/P/2017, inculpata (...) a fost trimisă în judecată pentru acuzațiile de introducere în țară de droguri de mare risc, fără drept, prev. de art. 3 al. 2 din Legea nr.143/2000 în concurs cu infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev. de art. 4 al. 2 din Legea nr.143/2000. În fapt, s-a reținut, pe scurt, că inculpata, în data de 18.12.2017 a introdus în România prin Punctul de trecere a frontierei Nădlac cantitatea de 2,9 grame cocaină și că, la aceeași dată a deținut droguri de mare risc (cocaină) pentru consum propriu, fără drept, motiv pentru care instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice într-o singură infracțiune, respectiv cea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu, fără drept, prev și ped. de art. 4 alin. 2 din Legea 143/2000.

Apreciază că faptele așa cum sunt enunțate și incriminate de dispozițiile art. 3 al. 2 din Legea nr. 143/2000 sancționează fapta de a introduce în țară droguri de risc sau de mare risc fără drept, se realizează automat prin deținerea drogurilor fără drept

Pe de altă parte, arată că dispozițiile art.4 al.2 din Legea nr.143/2000 sancționează comiterea în variante alternative și deținerea fără drept a drogurilor în scopul consumului propriu.

Sustine că probele administrate în cauză au justificat reținerea acestor infracțiuni cu schimbarea încadrării juridice în faza de urmărire penală, constatându-se că aceeași cantitate a fost deținută de către inculpată în scopul consumului.

Apreciază că soluționarea unei chestiuni de drept cu privire la încadrarea juridică a faptelor într-o singură infracțiune sau două infracțiuni așa cum ea a fost reținută prin rechizitoriu vizează o problemă de drept substanțial și constatându-se că această cauză se află în faza procesuală a apelului și soluționarea cauzei depinde de soluționarea încadrării juridice, solicită ca instanța, constatând că sunt îndeplinite cumulativ a condițiile prevăzute de art.475 C.pr.pen., să adreseze I.C.C.J. întrebarea: „ *dacă acțiunea unică de transport, respectiv deținerea fără drept, pentru consum, a drogurilor de risc sau de mare risc pe teritoriul altui stat și ulterior pe teritoriul României poate constitui elementul material al infracțiunilor prev. de art.3 și 4 din Legea nr.143/2000, în concursul formal sau constituie infracțiunea unică prev. de art.4 din Legea nr.143/2000*” raportat și la motivarea pe care instanța de fond a avut-o în considerentele sentinței pronunțate cu privire la decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași.

Apărătorul ales al inculpatei intimată (...), avocat (...), arată că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea unor chestiuni de drept chiar dacă vizează o problemă de drept substanțial susținând că a fost demonstrat atât în faza de urmărire cât și în fața instanței de fond existența unei singure infracțiuni și anume a infracțiunii de deținere în vederea consumului propriu de droguri de mare risc.

Apreciază că nu există un concurs formal între infracțiunea de introducere în țară și infracțiunea de deținere în vederea consumului propriu. Consideră că infracțiunea de introducere în țară este o infracțiune mijloc iar cea de deținere în vederea consumului propriu reprezintă infracțiunea scop, apreciind că instanța de fond a clarificat bine aceste aspecte chiar dacă în motivare a avut în vedere decizia penală nr. 166/2016 a Curții de Apel Iași.

Consideră că DIICOT încearcă să demonstreze că ICCJ prin decizia 15/2017 a încercat să lămurească o chestiune de drept între introducerea în țară a drogurilor de mare risc și a infracțiunii de trafic, fapte pe care le apreciază distincte față de cele din prezenta speță, infracțiunea săvârșită de către inculpată fiind mult mai puțin pedepsită.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Legea nr. 143 republicată* din 26 iulie 2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri reglementează în conținutul:

Art. 3 - (1) Introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

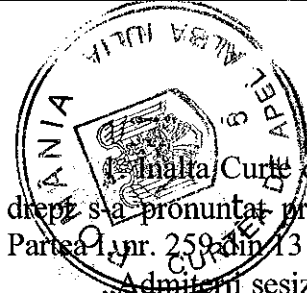
(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 4 - (1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

Soluții pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unor probleme de drept referitoare la legea incidentă speței:

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat prin **Decizia nr. 3/2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 13 aprilie 2017 în sensul:

„Admiteri sesizării formulate de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, prin Încheierea din data de 17 noiembrie 2016, în Dosarul nr. 10.693/3/2016 (2.079/2016), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „atunci când o persoană comite, în aceeași împrejurare, una sau mai multe acțiuni care pot constitui elementul material conform enumerării din art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, având ca obiect material mai multe categorii de droguri, prevăzute în tabele diferite (de risc și de mare risc), ne aflăm în prezența unui concurs de infracțiuni prevăzut de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 și art. 2 alin. (2) din aceeași lege cu aplicarea art. 38 din Codul penal, sau a unei unități legale de infracțiuni sub forma infracțiunii continuate, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, ori a infracțiunii complexe prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. (2) din Codul penal” și stabilește:

În interpretarea dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni dintre cele enumerate în alineatul (1) al acestui articol, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ”.

2. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 157 din 25 aprilie 2017 În Monitorul Oficial nr. 369 din 18 mai 2017 prin care a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 47.050/3/2015*/a10 (2.344/2016), prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „Dacă acțiunea unică continuă de transport a drogurilor de risc/mare risc, pe teritoriul altui stat și ulterior pe teritoriul României, poate constitui elementul material al infracțiunilor prevăzute de art. 2 și 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, în concurs ideal, sau infracțiunea unică prevăzută de art. 3 din aceeași lege”, și a stabilită:

În interpretarea dispozițiilor art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acțiunea unică continuă de transport al drogurilor pe teritoriul unui stat străin și pe teritoriul României, fără drept, întrunește atât elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 2 din Legea nr. 143/2000, cât și elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 3 din același act normativ, în concurs formal (ideal).

Curtea de apel constată că elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 3 din Legea nr. 143/2000 se prezintă sub forma unor modalități alternative, respectiv: *introducerea sau scoaterea din țară, importul/exportul de droguri fără drept*.

Introducerea în țară reprezintă acțiunea de procurare, de luare a drogurilor dintr-un alt stat și aducerea lor pe teritoriul național al României. De regulă, această introducere se realizează prin transport rutier, naval, aerian, feroviar și presupune deplasarea drogurilor dintr-un stat străin peste frontiera de stat, în spațiul teritorial al României.

De asemenea, infracțiunea prev. de art. 4 din Legea nr. 143/2000 are mai multe variante alternative, respectiv: cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau *deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept*.

Prin urmare, în situația în care introducerea în țară se face prin transport în formă deținerii de droguri de risc în vederea consumului propriu, fără drept, elementul material al celor două infracțiuni nu este distinct, ci are caracter unic și continuu.

Argumentul potrivit căruia transportul implică în mod automat „deținere” și astfel ar exista elemente materiale diferite (existând argumente de acest fel în cadrul soluțiilor din practica judiciară) nu poate fi acceptat, deoarece nu se poate concepe transportul unui bun fără a le poseda, deține, însăși deplasarea acestora implicând posesia și nefiind posibilă în lipsa posesiei bunurilor, aspect relevat de jurisprudență.

Față de unicitatea elementului material s-ar putea pune problema concursului ideal de infracțiuni numai dacă, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (2) din C.pen., acțiunea sau inacțiunea săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni. O acțiune unică de transport reprezintă una și aceeași împrejurare faptică, neexistând niciun temei pentru ruperea transportului, în mod artificial, în două părți componente în ipoteza în care elementul material se realizează prin deținere. În ceea ce privește urmările produse, atât infracțiunea prevăzută de art. 3, cât și cea prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000 sunt infracțiuni de pericol, ambele având ca rezultat socialmente periculos o stare de pericol pentru sănătatea populației, pentru integritatea fizică și mentală a consumatorilor.

Nu în ultimul rând, în situația concursului ideal de infracțiuni, acțiunea ce constituie elementul material trebuie să conducă la o pluralitate materială și juridică de rezultat, ceea ce în situația prezentată nu se realizează.

Prin urmare, Curtea de apel apreciază că unității elementului material al celor două infracțiuni (verbum regens) îi corespunde, în plan juridic, o unitate naturală de infracțiune, cu atât mai mult cu cât există și unitate de rezoluție infracțională, dar și unitate de rezultat socialmente periculos.

Elementul material al celor două infracțiuni - transportul drogurilor peste frontiera de stat prin modalitatea deținerii acestora, fără drept - este o acțiune unică sub aspectul laturii materiale, dar cu privire la care legiuitorul folosește o exprimare distinctă în cadrul celor două articole la care ne-am referit.

Față de aceste argumente, opinia Curții de Apel Alba Iulia este în sensul că acțiunea unică de transport al drogurilor de risc și mare risc pe teritoriul altui stat și ulterior pe teritoriul României, desfășurată de același subiect activ, constituie elementul material al infracțiunii unice prevăzute de art. 4 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și nu al infracțiunilor prevăzute de art. 3 și 4 din Legea nr. 143/2000, aflate în concurs ideal.

V. Față de aceste considerente, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 475 și art. 476 C.pr.pen. și totodată este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **"Dacă acțiunea unică de transport, respectiv deținerea fără drept pentru consum a drogurilor de risc sau de mare risc pe teritoriul altui stat și, ulterior, pe teritoriul României, poate constitui elementul material al infracțiunilor prev. de art. 3 și art. 4 din Legea nr. 143/2000 în concurs formal de infracțiuni sau constituie infracțiunea unică prev. de art. 4 din Legea nr. 143/2000."**

Având în vedere că nu sunt alte probe de administrat, în temeiul art. 476 alin.2 C.pr.pen. va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea formulată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba Iulia de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și în consecință:

În temeiul art. 475 și art. 476 C.pr.pen. adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept, vizând dispozițiile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 143/2000, respectiv:

" Dacă acțiunea unică de transport, respectiv deținerea fără drept pentru consum a drogurilor de risc sau de mare risc pe teritoriul altui stat și, ulterior, pe teritoriul României , poate constitui elementul material al infracțiunilor prev. de art. 3 și art. 4 din Legea nr. 143/2000 în concurs formal de infracțiuni sau constituie infracțiunea unică prev. de art. 4 din Legea nr. 143/2000."

Vor fi înaintate Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele:

- prezenta încheiere, atât în format complet, cât și în format anonimizat pentru publicarea pe pagina de interne a instanței supreme;
- citativul cuprinzând identitatea și domiciliul părții;
- rechizitoriul și sentința instanței de fond în copii certificate, ca înscrisuri relevante.

În temeiul art. 476 alin.2 C.pr.pen. dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac, potrivit disp. art. 476 alin.1 C.pr.pen..

Pronunțată în ședința publică din 26.09.2018.

Președinte,

(...)

Judecător,

(...)

Grefier,

(...)

Data tehnoredactării:02.10.2018

Inițialele redactorului și ale tehnoredactorului:C.M.M./D.H

Numărul exemplarelor:3

